

ارزیابی و مقایسه نمایان شدن لبه انسیزال در بیماران مراجعه کننده به دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران

دکتر حبیب حاجی میرآقا* - دکتر فرنوش فلاچزاده** - دکتر علی طبیبی***

*- استادیار گروه آموزشی پرتوزهای ثابت دندانی دانشکده و مرکز تحقیقات دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران.

**- استادیار گروه آموزشی ترمیمی دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی قزوین.

***- ارتودنتیست.

چکیده

زمینه و هدف: دندانهای ثنایای میانی در ایجاد زیبایی، تکلم صحیح و کسب رضایت بیمار اهمیت دارند. به همین منظور این مطالعه با هدف ارزیابی و مقایسه میزان نمایان شدن لبه انسیزال (IEE) دندانهای ثنایای میانی بالا و پایین بر حسب سن و جنس در حالت استراحت انجام و در این زمینه فرمولهای راهبردی برای دندانپزشکان تعیین گردید.

روش بررسی: در این مطالعه مقطعی، صد و پیست بیمار مرد و زن مراجعه کننده به دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران در نیمسال دوم ۸۲-۸۱، که در گروهه سنی ۴۹-۲۰ سال قرار داشتند و فاقد لب تروماتیزه، تحملیل لشه، بیماری لشه یا پریودنتال، سایش پاتولوژیک در دندانهای قدامی، لقی، اکسیتروژن یا پرتوز در دندانهای قدامی بودند به صورت تصادفی انتخاب شده و بعد از تعیین سن، جنس و کلاس اکلولژن (براساس طبقه‌بندی انگل و رابطه مولری) در آنها، میزان نمایان شدن دندانهای ثنایای میانی بالا و پایین (IEE)، طول تاج کلینیکی (Ig) در دندانهای ثنایای میانی بالا و پایین و همچنین ارتفاع لب بالا (LL) در حالت استراحت با استفاده از یک خطکش فلزی کوچک اندازه‌گیری شد. بعد از جمع‌آوری داده‌ها، میزان Ig و LL به تفکیک جنس (آزمون t) و سن و همچنین رابطه IEE و Ig با طول لب بالا (LL) (آنالیز Fischer) تعیین شد.

یافته‌ها: میانگین Ig در دندانهای ثنایای میانی بالا و پایین در مردان بیشتر از زنان بود که این اختلاف طول در دندانهای ثنایای میانی پایین معنی‌دار نبود. میانگین IEE در مردان بیشتر از زنان بود که البته این اختلاف در دندانهای ثنایای میانی پایین معنی‌دار نبود. میانگین طول لب در مردان ۰/۰۷ میلی‌متر بیشتر از میانگین طول لب در زنان (۰/۲۱ میلی‌متر) بود. با افزایش سن، میزان نمایان شدن لبه انسیزال در دندانهای ثنایای میانی بالا کاهش و میزان نمایان شدن در دندانهای ثنایای میانی پایین افزایش می‌یابد که این افزایش IEE در دندانهای ثنایای میانی پائین با افزایش سن معنی‌دار نبود. در این مطالعه روابطی بدست آمد که با توجه به طول لب (LL)، میزان نمایان شدن لبه انسیزال در دندانهای ثنایای میانی بالا و طول تاج کلینیکی دندانهای ثنایای میانی بالا را می‌توان بررسی کرد.
 $IIGERU = 5/18 - 0/16 LL$ و $IEELU = 5/29 - 0/15 LL$.

نتیجه‌گیری: با توجه به عوامل مختلفی که در این مطالعه مورد بررسی قرار گرفتند، نتایج حاصله می‌تواند در جامعه ایرانی، دندانپزشک را یاری دهد تا با توجه به جنس، سن و طول لب بالای بیمار طرح ایده‌آل و مناسبی را از لحاظ میزان نمایان بودن لبه انسیزال دندانهای ثنایای میانی بالا و پایین جهت نیل به حد اکثر زیبایی ارائه دهد.

کلید واژه‌ها: لبه انسیزال - ثنایای میانی - طول تاج کلینیکی - طول لب بالا - سن - جنس

پذیرش مقاله: ۱۳۸۵/۱۰/۹

اصلاح نهایی: ۱۳۸۵/۸/۳۰

وصول مقاله: ۱۳۸۵/۴/۱

نویسنده مسئول: گروه آموزشی پرتوزهای ثابت دندانی دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران e-mail:H.Miragha@yahoo.com

مقدمه

جهت ارزیابی، تشخیص و برطرف کردن مشکلات زیبایی نیاز به یک سری روشهای مشخص، منظم و حساب شده

یک لبخند جذاب همیشه مرکز توجه اشخاص جهت بهبود زیبایی و ایجاد اعتماد به نفس می‌باشد.(۱)

از تقابل اثر رشد صورتی، نمو دندانی و تأثیرات فانکشنال دارد.^(۴) ارزیابی مناسب و تشخیص تغییرات لبی مرتبط با سن مثل آتروفی، طویل شدن لب می‌تواند منجر به یک طرح درمان قابل اعتماد و ایجاد زیبایی بیشتر گردد.^(۸)

Yemm در سال ۱۹۷۸^(۷) بیان می‌کند که روش الکترومیوگرافی (ElectroMyoGraphy) (EMG) می‌تواند برای ایجاد حالت استراحت (Rest) عضلات لب و ایجاد ارتباط دقیق خطوط لبی در حال استراحت با تاج دندانهای روییده و در حال رویش استفاده شود.^(۷) البته در همین مطالعه یادآوری می‌شود که به علت گوناکونی در عملکرد الکتروودها^(۱۰-۹) و احتمال تغییرات در واحدهای حرکتی که سبب اعمال نیرو می‌شود^(۱۱)، روش EMG، روش ایده‌آل مناسبی برای تکرار اندازه‌گیری نمی‌باشد.^(۷)

ترکیب، جایگیری و چگونگی قرارگیری و طول دندانهای قدامی است که شخصیت (جنس، سن و ایندکس قدرت) را مشخص می‌سازد.^(۱۲) Vig & Brundo^(۱۳) نشان دادند که متوسط نمایان بودن دندانهای ثنایای میانی فک بالا در حالت استراحت برای مردان ۱/۹۱ میلی‌متر و برای زنان ۳/۴ میلی‌متر (تقریباً دو برابر) می‌باشد.^(۱۲)

Sheldonpeck^(۱۴) در یک بررسی متوسط طول لب بالا برای ۴۶ نمونه مؤنث را در حال استراحت ۲۱/۲ میلی‌متر (حدوده ۲۶-۱۴ میلی‌متر) و برای ۴۲ نمونه مذکور ۲۳/۴ میلی‌متر Fisher & Frush^(۱۴) (حدوده ۳۰-۱۹ میلی‌متر) ذکر کرد.

عقیده دارند که سایش دندانهای ثنایای میانی با پیشرفت سن یک امر مداوم و همیشگی است.^(۶) با افزایش سن بیمار یک سری از تغییرات در صورت و لب اجتناب‌ناپذیر می‌باشد.^(۸-۲) در بیماران جوانتر (تا ۲۹ سال) میزان نمایان بودن دندان بیشتر می‌باشد^(۲/۳۷) (۳۷ میلی‌متر) و این میزان در افراد میانسال (۵۰-۳۰) به ۱/۲۶ میلی‌متر می‌رسد.^(۲)

هدف از این مطالعه بررسی میزان نمایان شدن دندانهای ثنایای میانی بالا و پایین یا (IEE) در رابطه با لب بالا در حالت استراحت بر حسب سن و جنس می‌باشد.

روش بررسی

برای انجام این مطالعه که از نوع مقطعی بود، پرسشنامه‌ای

می‌باشد.^(۲) در خلال سالهای گذشته هنرمندان زیادی با مطالعات خود این حقیقت را ثابت کرده‌اند که هارمونی بین تمام اجزای بدن انسان وجود دارد و دندانها نیز از این قاعده مستثنی نمی‌باشند.^(۳) در مورد دندانها برای ایجاد هماهنگی و هماهنگی، هم ظاهر صورت و هم فانکشن باید بازسازی شود.^(۳) Pound مشکل دندانپزشک را صورت معرفی می‌کند و بیان می‌دارد که اگر تمام آنچه که از دست رفته با آنچه که باقی‌مانده دارای هماهنگی باشد، این مشکل برطرف می‌گردد.^(۳)

وی معتقد به اصول پنجمگانه در هماهنگی می‌باشد:

۱- اندازه دندانها

۲- شکل دندانها

۳- رنگ دندانها

۴- نحوه قرارگیری دندانها

۵- چارچوب دندانها و چگونگی ایجاد هارمونی بافت به بافت.^(۳)

پس باید توجه داشت که نه تنها دندانها بر روی هم اثر می‌گذارند بلکه باید با سه چارچوب دیگر هماهنگ باشند: صورت، لبها و لثه.^(۴) به عقیده Maloney^(۵)، بنابراین دادن طرح تحتانی صورت، جز مرکزی هستند.^(۵) درمان براساس ارتباط متقابل این اجزا صورت پذیرد.^(۲) با توجه به اهمیت دندانهای قدامی در زیبایی، تکلم و کسب رضایت بیمار، رابطه دندانهای قدامی با لبها و میزان نمایان شدن آنها از جایگاه ویژه‌ای برخوردار است. از نقطه نظر مورفوسایکولوژیک، دندان ثنایای میانی مؤثرترین عنصر دائمی ترکیب دندانی است که به طور قوی خصوصیات شخصیتی، متعادل ساختن یا تقویت کردن خصوصیات ایجاد شده توسط لب را منعکس می‌کند.^(۶) Yemm^(۷) بیان می‌دارد که پوشش لبی افراد بالغ ممکن است به واسطه مورفولوژی ذاتی خود لب ایجاد شود و یا ممکن است به واسطه فعالیت عضلات وابسته به آن صورت گیرد.^(۷) هنگامی که اورجت و اوربایت کافی با وضعیت طبیعی لب وجود داشته باشد ثنایای میانی فک بالا تا حد زیادی توسط لب بالا پوشیده می‌شوند.^(۴) وضعیت لبی ایجاد شده پس از جایگزینی دندانهای ثنایا بستگی به ترکیبی

سن و طول لب از ضریب همبستگی یا τ در آزمون Fischer استفاده شد.

یافته‌ها

پس از بررسی مشخص گردید که از صدو بیست بیمار مورد مطالعه، ۵۲ نفر معادل $\frac{42}{3}$ % مذکور و ۶۸ نفر برابر $\frac{56}{7}$ % مؤنث بودند. در این صدو بیست بیمار الزاماً طول تاج کلینیکی دندانهای ثنایای میانی بالا و یا ثنایای میانی پایین با یکدیگر برابر نبودند، هر چند با توجه به جدول (۱) میانگین طول تاجی دندانهای راست و چپ بالا با هم و راست و چپ پایین با یکدیگر چه در مردان و چه در زنان تقریباً برابر بود. این مسئله در مورد میزان نمایان شدن دندانهای ثنایای میانی نیز صادق بود.

از لحاظ سنی، صدو بیست فرد مورد مطالعه در شش گروه سنی ۲۰-۲۴ سال، ۲۴-۲۵ سال، ۳۰-۳۴ سال، ۳۵-۳۹ سال، ۴۰-۴۴ سال و ۴۵-۴۹ سال قرار گرفتند.

همچنین افراد مورد مطالعه از لحاظ طول لب نیز به شش گروه تقسیم شدند: افراد با طول لب ۱۷-۱۸ میلی‌متر، ۱۹-۲۰ میلی‌متر، ۲۱-۲۲ میلی‌متر، ۲۳-۲۴ میلی‌متر، ۲۵-۲۷ میلی‌متر و ۲۸-۳۰ میلی‌متر.

پس از این تقسیم‌بندی، عوامل اندازه‌گیری شده به تفکیک جنس، سن و طول لب بالا مورد بررسی قرار گرفتند:

الف- چگونگی روابط عوامل مورد نظر با جنس: این رابطه در جدول ۱ آمده است.

ب- رابطه عوامل با سن: در بررسی متغیرها با سن، از آنجا که هر دو متغیر کمی بودند، از ضریب همبستگی پیرسون (τ)، آزمون Fischer و رابطه رگرسیونی یا خطی استفاده گردید و اگر <0.05 ، رابطه بین هر یک از متغیرها با سن در سطح خطای 5% معنی‌دار بود (جدول ۲). بر این اساس، تنها رابطه بین سن و میزان نمایان شدن دندانهای ثنایای میانی بالا معنی‌دار بود. بدین ترتیب که :

۱) IEE RU = $\frac{۳/۴۵}{۰/۰۵} - ۰/۰۵$ Age

۲) IEE LU = $\frac{۳/۲۲}{۰/۰۵} - ۰/۰۵$ Age

تهیه گردید. جهت انتخاب افراد مورد مطالعه معیارهایی در نظر گرفته شد که شامل موارد زیر می‌باشد:

۱- در گروه سنی ۴۹-۲۰ سال قرار داشته باشد.

۲- لب، آسیب ندیده باشد.

۳- دندانهای قدامی لقی نداشته باشند.

۴- دندانهای قدامی اکسترود نباشند

۵- دندانهای قدامی سایش پاتولوژیک نداشته باشند.

۶- دندانهای قدامی توسط پروتز جایگزین نشده باشند.

۷- تحلیل لثه وجود نداشته باشد.

۸- بیماری لثه یا پریودنتال وجود نداشته باشد.

با در نظر گرفتن عوامل فوق، صدو بیست نفر به صورت تصادفی از مراجعان به بخش‌های مختلف دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران در روزهای مختلف انتخاب شدند. تکمیل پرسشنامه توسط یک خطاکش فلزی کنده صورت پذیرفت. اندازه‌گیریها توسط یک خطاکش فلزی انجام شد، بدین ترتیب که برای هر بیمار که با یک شماره مشخص شده بود (۱۲۰-۱)، عامل جنس، سن، طول انسیزوژنژیوالی ثنایای میانی راست بالا (IgRU)، طول انسیزوژنژیوالی ثنایای میانی چپ بالا (IgLU)، طول انسیزوژنژیوالی ثنایای میانی راست پایین (IgRL)، طول انسیزوژنژیوالی ثنایای میانی چپ پایین (IgLL)، ارتفاع لب بالا (OCC)، اکلوژن (Length of lip)، میزان نمایان شدن ثنایای میانی راست بالا (IEERU)، میزان نمایان شدن ثنایای میانی راست پایین (IEELU)، میزان نمایان شدن ثنایای میانی چپ بالا (IEERL)، میزان نمایان شدن ثنایای میانی چپ پایین (IEELL) مشخص گردید:

Ig: Inciso gingival

IEE: Incisal edge exposure

RU: Right Upper

LU: Left Upper

RL: Right Lower

LL: Left Lower

جهت بررسی روابط متغیرهای مختلف با جنس، آزمون τ و برای بررسی رابطه خطی یا رگرسیونی این متغیرها با

جدول ۱: میانگین عوامل مورد نظر بر حسب جنس

جنس	میانگین	ذکر	مؤنث	کل
سن (سال)	۳۱/۷	۳۴/۲	۹/۵۸±۱/۶۳	۳۳/۱
طول انسیزو ژنتیوالی ثنایای میانی راست بالا (میلی‌متر)	۱۰/۲۳±۱/۰۶	۹/۳۵±۱/۱۵	۹/۶۸±۱/۱۷	۹/۶۸±۱/۱۷
طول انسیزو ژنتیوالی ثنایای میانی چپ بالا (میلی‌متر)	۱۰/۱۲±۱/۱۲	۹/۳۵±۱/۱۲	۸/۷۴±۱/۲۶	۸/۷۴±۱/۲۶
طول انسیزو ژنتیوالی ثنایای میانی راست پایین (میلی‌متر)	۸/۹۲±۱/۳	۸/۵۱±۱/۲۹	۸/۰۷±۱/۳	۸/۰۷±۱/۳
طول انسیزو ژنتیوالی ثنایای میانی چپ پایین (میلی‌متر)	۸/۹۲±۱/۱۳	۸/۶۳±۱/۶۳	۲۲/۴۴±۲/۹۷	۲۲/۴۴±۲/۹۷
ارتفاع لب بالا (میلی‌متر)	۲۴/۰۷±۲/۹۸	۲۱/۲±۲/۳	۱/۶۵±۲/۱۹	۱/۶۵±۲/۱۹
میزان نمایان شدن ثنایای میانی راست بالا (میلی‌متر)	۱/۰۱±۱/۹۵	۲/۱۴±۲/۲۵	۱/۶۵±۲/۲۵	۱/۶۵±۲/۲۵
میزان نمایان شدن ثنایای میانی چپ بالا (میلی‌متر)	۰/۹۴±۱/۸۱	۲/۱۲±۲/۳۴	۰/۷±۱/۶	۰/۷±۱/۶
میزان نمایان شدن ثنایای میانی راست پایین (میلی‌متر)	۰/۵۷±۱/۵۵	۰/۸±۱/۶۲	۰/۶۷±۱/۴	۰/۶۷±۱/۴
میزان نمایان شدن ثنایای میانی چپ پایین (میلی‌متر)	۰/۵۹±۱/۶	۰/۸۶±۱/۶۹		

دو رابطه ۷ و ۸ نشان می‌دهد که با افزایش یک میلی‌متر به طول لب، به ترتیب ۱۲ میلی‌متر و ۰/۰۹ میلی‌متر به میزان طول تاج دندانهای ثنایای میانی راست و چپ پایین اضافه می‌گردد.

د- روابط خطی بدست آمده با (جدول ۲) نشان داد که در سطح خطای ۵٪ رابطه هیچ کدام از اکسپوژرهای لبه انسیزال (IEE) با طولهای تاج کلینیکی (Ig) معنی‌دار نمی‌باشد ولی خود اکسپوژرهای با هم و همچنین طولهای انسیزو ژنتیوالی با هم روابط معنی‌داری دارند که در زیر آمده است:

$$IgLL = ۴/۳ + ۰/۴۵ IgRU$$

$$IgRL = ۳/۹ + ۰/۴۹ IgRU$$

$$IgLL = ۱/۷ + ۰/۸ IgRL$$

$$IgLU = ۲/۱۶ + ۰/۷۷ IgRU$$

$$IgLL = ۳/۵ + ۰/۰۵۲ IgLU$$

$$IgLU = ۵/۸ + ۰/۴۴ IgRL$$

$$IEERL = ۰/۴۲ + ۰/۱۷ IEERU$$

$$IEELU = ۰/۴۴ + ۰/۱۹ IEELL$$

$$IEELU = -۰/۰۲ + ۰/۹۸ IEERU$$

$$IEELL = ۰/۳۹ + ۰/۲۱ IEERU$$

$$IEELU = ۱/۴ + ۰/۲۸ IEERL$$

$$IEELL = ۰/۰۳ + ۱/۰۱ IEERL$$

این دو رابطه نشان می‌دهد که با افزایش هر یک سال به سن، میزان نمایان شدن دندانهای ثنایای میانی بالا حدوداً ۰/۰۵ میلی‌متر کاهش می‌یابد. بقیه عوامل (میزان نمایان شدن دندانهای ثنایای میانی پایین و طول تاج کلینیکی دندانهای ثنایای میانی بالا و پایین) با سن رابطه معنی‌داری نداشتند.

ج- رابطه متغیرها با طول لب (LL):

بررسی از طریق رابطه رگرسیونی نشان داد که تنها رابطه بین طول لب و میزان نمایان شدن دندانهای ثنایای میانی پائین معنی‌دار نبود.

$$۲) IEERU = ۵/۲۹ - ۰/۱۶ LL$$

$$۴) IEELU = ۵/۱۸ - ۰/۱۵۹ LL$$

دو رابطه ۳ و ۴ نشان می‌دهد که با افزایش یک میلی‌متر به طول لب، میزان نمایان شدن دندانهای ثنایای میانی بالا ۰/۱۶ میلی‌متر کاهش می‌یابد.

$$۵) IgRU = ۷/۲۷ + ۰/۱ LL$$

$$۶) IgLU = ۶/۵ + ۰/۱۳ LL$$

دو رابطه ۵ و ۶ نشان می‌دهد که با افزایش یک میلی‌متر به طول لب به ترتیب ۰/۱ و ۰/۱۳ میلی‌متر به میزان طول تاج کلینیکی دندانهای ثنایای میانی راست و چپ بالا اضافه می‌شود.

$$۷) IgRU = ۵/۹ + ۰/۱۲ LL$$

$$۸) IgLL = ۶/۵ + ۰/۰۹ LL$$

جدول ۲: روابط عوامل مختلف با یکدیگر در سطح خطای ۵%

ارتفاع لب بالا	طول انسیزو ژنژیوالی	طول انسیزو ژنژیوالی راست بالا	طول انسیزو ژنژیوالی راست پایین	طول انسیزو ژنژیوالی چپ بالا	طول انسیزو ژنژیوالی چپ پایین	میزان نمایان شدن ثنایایی میانی راست میانی چپ پایین	میزان نمایان شدن ثنایایی میانی چپ پایین	میزان نمایان شدن ثنایایی میانی چپ پایین	میزان نمایان شدن ثنایایی میانی چپ پایین	سن	
	P=۰/۱۲۰۳	P=۰/۱۹۱	P=۰/۰۵۳	P=۰/۷۹۱	P=۰/۱۷۵	P=۰/۳۹۵	P=۰/۰۳۶	P=۰/۰۶۱	P=۰/۰۵۸	P=۰/۱۵۲	P=۰/۰۰۰
۰/۱۲۰۳	-۰/۱۷۶۸	-۰/۰۲۴۴	-۰/۱۲۴۶	-۰/۰۷۸۴	-۰/۱۹۱۴	-۰/۱۷۱۲	-۰/۱۷۳۲	-۰/۱۳۱۵	۱/۰۰۰		سن
P=۰/۱۹۱	P=۰/۰۵۳	P=۰/۷۹۱	P=۰/۱۷۵	P=۰/۳۹۵	P=۰/۰۳۶	P=۰/۰۶۱	P=۰/۰۵۸	P=۰/۱۵۲	P=۰/۰۰۰		
۰/۰۱۲۴	۰/۱۲۳۷	۰/۱۵۰۲	۰/۱۷۱۲	۰/۱۷۲۸	۰/۲۸۷۵	۰/۹۸۰۲	۰/۲۵۵۳	۱/۰۰۰	۰/۱۳۱۵	میزان نمایان شدن ثنایایی میانی چپ پایین	
P=۰/۸۹۳	P=۰/۱۷۸	P=۰/۱۰۱	P=۰/۰۶۱	P=۰/۰۵۹	P=۰/۰۰۱	P=۰/۰۰۰	P=۰/۰۰۵	P=۰/۰۰۰	P=۰/۱۵۲		
-۰/۲۱۵۴	-۰/۰۷۲۲	-۰/۰۱۲۷	-۰/۰۳۳۰	-۰/۰۰۴۲	-۰/۹۸۱۱	-۰/۲۰۶۹	۱/۰۰۰	-۰/۲۵۵۲	-۰/۱۷۳۲	میزان نمایان شدن ثنایایی میانی چپ بالا	
P=۰/۰۱۸	P=۰/۴۳۳	P=۰/۸۹۱	P=۰/۷۲۱	P=۰/۹۶۳	P=۰/۰۰۰	P=۰/۰۲۳	P=۰/۰۰۰	P=۰/۰۰۵	P=۰/۰۰۸		
۰/۰۲۲۱	۰/۱۱۷۷	۰/۱۶۱۹	۰/۱۷۰۲	۰/۱۷۷۹	۰/۲۳۵۸	۱/۰۰۰	۰/۲۰۶۹	۰/۹۸۰۲	۰/۱۷۱۲	میزان نمایان شدن ثنایایی میانی راست	
P=۰/۸۱۱	P=۰/۲۰۰	P=۰/۰۷۷	P=۰/۰۶۳	P=۰/۰۵۲	P=۰/۰۱۰	P=۰/۰۰۰	P=۰/۰۲۳	P=۰/۰۰۰	P=۰/۰۶۱	پایین	
-۰/۲۱۹۵	-۰/۰۳۵۱	۰/۰۱۸۸	۰/۰۴۵۸	۰/۰۲۸۴	۱/۰۰۰	۰/۲۲۵۸	۰/۹۸۱۱	۰/۲۸۷۵	-۰/۱۹۱۴	میزان نمایان شدن ثنایایی میانی راست بالا	
P=۰/۰۱۶	P=۰/۷۰۳	P=۰/۸۳۹	P=۰/۶۱۹	P=۰/۷۵۸	P=۰/۰۰۰	P=۰/۰۱۰	P=۰/۰۰۰	P=۰/۰۰۱	P=۰/۰۳۶		
۰/۲۴۱۱	۰/۴۳۶۷	۰/۸۵۲۹	۰/۰۱۱۲	۱/۰۰۰	۰/۰۲۸۴	۰/۱۷۷۹	-۰/۰۰۴۲	۰/۱۷۲۸	-۰/۰۷۸۴	طول انسیزو ژنژیوالی چپ پایین	
P=۰/۰۰۸	P=۰/۰۰۰	P=۰/۰۰۰	P=۰/۰۰۰	P=۰/۰۰۰	P=۰/۰۷۵۸	P=۰/۰۰۵۲	P=۰/۰۹۶۳	P=۰/۰۰۵۹	P=۰/۳۹۵		
۰/۳۵۲۸	۰/۷۸۵۱	۰/۴۹۵۴	۱/۰۰۰	۰/۰۱۱۲	۰/۰۴۵۸	۰/۱۷۰۲	۰/۰۳۳۰	۰/۱۷۱۲	-۰/۱۲۴۶	طول انسیزو ژنژیوالی چپ بالا	
P=۰/۰۰۰	P=۰/۰۰۰	P=۰/۰۰۰	P=۰/۰۰۰	P=۰/۰۰۰	P=۰/۶۱۹	P=۰/۰۶۳	P=۰/۰۷۲۱	P=۰/۰۶۱	P=۰/۱۷۵		
۰/۲۸۲۱	۰/۴۵۳۲	۱/۰۰۰	۰/۴۹۵۴	۰/۰۵۲۹	۰/۰۱۸۸	۰/۱۶۱۹	-۰/۰۱۲۷	۰/۱۵۰۲	-۰/۰۲۴۴	طول انسیزو ژنژیوالی راست پایین	
P=۰/۰۰۲	P=۰/۰۰۰	P=۰/۰۰۰	P=۰/۰۰۰	P=۰/۰۰۰	P=۰/۰۸۳۹	P=۰/۰۰۷۷	P=۰/۰۸۹۱	P=۰/۰۱۰۱	P=۰/۷۹۱		
۰/۲۷۳۰	۱/۰۰۰	۰/۴۵۳۲	۰/۷۸۵۱	۰/۴۳۶۷	-۰/۰۳۵۱	۰/۱۱۷۷	-۰/۰۷۲۲	۰/۱۲۳۷	-۰/۱۷۶۸	طول انسیزو ژنژیوالی راست بالا	
P=۰/۰۰۳	P=۰/۰۰۰	P=۰/۰۰۰	P=۰/۰۰۰	P=۰/۰۰۰	P=۰/۰۷۰۳	P=۰/۰۲۰۰	P=۰/۰۴۳۳	P=۰/۰۱۷۸	P=۰/۰۵۳		
۱/۰۰۰	۰/۲۷۳۰	۰/۲۸۲۱	۰/۳۵۳۸	۰/۲۴۱۱	-۰/۲۱۹۵	۰/۰۲۲۱	-۰/۲۱۵۴	۰/۰۱۲۴	۰/۱۲۰۳	ارتفاع لب بالا	
P=۰/۰۰۰	P=۰/۰۰۰	P=۰/۰۰۰	P=۰/۰۰۰	P=۰/۰۰۰	P=۰/۰۱۶	P=۰/۰۸۱۱	P=۰/۰۱۸	P=۰/۰۸۹۳	P=۰/۱۹۱		

* در هر خانه از جدول ۲، ردیف اول مقدار ضریب همبستگی پیرسون (r) و ردیف دوم PV را نشان می‌دهد که اگر ضریب $r < 0.05$ باشد رابطه دو متغیر در سطح خطای ۵٪ معنی‌دار است.

بحث

مطالعه حاضر نزدیک می‌باشد و موارد اختلاف مشاهده شده می‌تواند مربوط به تفاوت در تعداد نمونه‌ها، روش اندازه‌گیری و درصد خطای آن، دقت و مهارت عمل کننده و تعداد عمل کننده باشد.

در مطالعه انجام شده توسط Sheldon Peck در سال ۱۹۹۲ (۱۴)، میانگین طول لب بالا در ۴۲ فرد مذکور ۲۲/۴±۲/۵ میلی‌متر در محدوده ۳۰-۱۹ میلی‌متر و میانگین طول لب بالا در ۶۴ فرد مؤنث ۲۱/۲±۲/۴ میلی‌متر در محدوده ۲۶-۱۴ میلی‌متر بود که با نتایج بدست آمده با

(۱۵)، به طور کلی میزان متوسط نمایان بودن دندان در رابطه با لب در حالت استراحت تحت تأثیر عوامل مختلفی بوده (۱۲) و در نظر گرفتن آن به صورت استاندارد به میزان ۲-۱ میلی متر صحیح نمی باشد.(۲)

نتیجه گیری

با در نظر گرفتن اهمیتی که دندانهای ثنایای میانی در ایجاد زیبایی، تکلم صحیح و کسب رضایت بیمار دارند، ارقام و روابط بدست آمده در این مطالعه، در جامعه ایرانی می تواند تا حدی یاری دهنده دندانپزشکان علاقمند باشد تا با در نظر گرفتن شرایط بیمار از لحاظ سن، جنس و ارتفاع لب بالا طرحی مناسب را از لحاظ میزان نمایان بودن لب انسیزال دندانهای ثنایای میانی فک بالا و پایین جهت نیل به حد اکثر زیبایی و کسب رضایت بیمار ارائه دهد.

Vig و Brundo (۱۳) در مطالعه خود بیان کردند که با افزایش طول لب میزان اکسپوژر لب انسیزال کاهش می یابد که در مطالعه حاضر نیز همین مطلب به صورت روابط ریاضی بیان شده است:

$IEERU = \frac{5/18 - 5/18}{5/29 - 5/29}$ و $LOLU = \frac{1/26 - 1/26}{3/45 - 3/45}$

همان طور که مشخص است با افزایش سن، میزان نمایان بودن دندانهای فک بالا کاهش می یابد (۶، ۴)، طوری که این میزان در افراد تا ۲۹ سال حدوداً $2/37$ میلی متر و در افراد ۴۰-۳۰ سال، $1/26$ میلی متر می باشد (۱۲). که رابطه $IEERU = \frac{3/45 - 3/45}{1/26 - 1/26}$ نیز می تواند به صورت عددی تأیید کننده مطلب فوق باشد.

طبق نتایج این مطالعه هر چند که میزان متوسط آشکار شدن دندانهای ثنایای میانی بالا و پایین بین $2/10$ - $2/40$ میلی متر می باشد که این میزان در مردان بیشتر از زنان است. ولی باید توجه داشت که افراد خیلی پیر یا خیلی جوان ممکن است استثنای بوده و شاید نیاز به تغییر در این میزان باشد.

REFERENCES

- Moskowitz ME, Nayyar A. Determinants of dental esthetics: A rational for smile analysis and treatment. Compend Contin Educ Dent. 1995 Dec;16(12):1164-1166.
- Chiche GJ, Pinault A. Esthetics of anterior fixed prosthodontics. 1st ed. Chicago: Quintessence Publishing Co Inc; 1994, Chapter 1:13-16.
- Pound E. Applying harmony in selecting and arranging teeth. Dent Clin North Am. 1962 March;8(1):241-258.
- حاجی میرآقا، حبیب؛ طبیبی، علی. تکامل اکلوژن. چاپ اول. تهران: شهراب؛ ۱۳۷۹، ۴۳۴.
- Maloney BP. Cosmetic surgery of the lips. Facial Plast Surg. 1996 Jul;12(3):265-78.
- Rufenacht CR. Fundamental of esthetics. 1st ed. Chicago: Quintessence Publishing Co Inc; 1990, 116-117.
- Yemm R, EL-Sharkawy M, Stephenc CD, Measurement of lip posture and interaction between lip posture and resting face height. J Oral Rehabil. 1978 Oct;5(4):391-402.
- Perenack J. Treatment options to optimize display of anterior dental esthetics in the patient with the aged lip. J Oral Maxillofac Surg. 2005 Nov;63(11):1634-41.
- Angelone L, Clayton JA, Brandhorst WS. An approach to quantities electromyography of the masseter muscle. J Dent Res. 1960 Jan-Feb;39:17-23.
- Frame JW, Rothwell PS, Duxbury AJ. The standardization of electromyography of the master muscle in man. Arch Oral Biol. 1973 Nov;18(11):1419-1423.
- Mavroskoufis F, Ritchie GM. Variation in size and form between left and right maxillary central incisor teeth. J Prosthet Dent. 1980 March;43(3):254-257.

12. Miller CJ. The smile line as a guide to anterior esthetics. Dent Clin North Am. 1989 Apr;33(2):157-164.
13. Vig RG, Bruno G. The kinetics of anterior tooth display. J Prosthet Dent. 1978 May;39(5):502-504.
14. Peck S, Peck L, Kataja M. Some vertical lineaments of lip position. Am J Orthod Dentofac Orthop. 1992 Jun; 101(6):519-24.
15. Vig RG. The denture look. J Prosthet Dent. 1961 Jan-Feb;11(1):9-15.

Archive of SID